

πλήρωσιν, τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ὄλικοῦ κλπ.

Σχέδιον τοιοῦτο δέον νὰ μελετηθῇ ὡρίμως εἰς πάντα σύτου τὰ καθέκκεστα. Ός ἐκ τῶν πολλῶν λεπτεπιλέπτων μεριμνῶν, ἃς ἀπαιτεῖ ἡ κατασκευὴ του, εἰς ἣν ἐπιστατοῦσιν οἱ κα. Βεζανσών καὶ Ἐρμίτ αὐτοπροσώπως, τῆς βιθυμιαίας φορᾶς τὴν διποίαν θέλουσι λαμβάνη καὶ τῶν προκαταρκτικῶν δοκιμῶν τὰς διποίας θέλουσι νὰ ἐπιχειρήσωσι ὡς πρὸς τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς διαρκείας τῶν ἐν τῷ ἀέρι ταξιδίων, ἡ ἀναχώρησις δὲν εἴναι δυνατὸν νὰ λάβῃ χώραν πρὸ τοῦ Μαΐου τοῦ 1892. Βεβχίως μέχρι τῆς ἐποχῆς θ' ἀκούσωμεν νὰ γίνεται λόγος περὶ δοκιμαστικῶν ἀνψύσεων τοῦ περιφήμου ἀεροστάτου. Αἱ δὲ γενησόμεναι παρατηρήσεις κατὰ τὴν ἐναέριον αὐτὴν περιοδείαν τῶν πολικῶν χωρῶν ὡς εἰκός θὰ ἐνδιαφέρωσι σφόδρα τὴν γεωγραφίαν, τὴν γεωλογίαν, τὴν φυσικὴν ἴστορίαν, τὴν φυσικὴν κλπ. Διὰ καλῶν φωτογραφικῶν συσκευῶν οἱ δύο ἀεροναῦται δύνανται νὰ χορηγήσωσιν ἡμῖν ἀπόψεις καὶ σχέδια ἀληθῆ τῶν ἔξερευνθησομένων παρ' αὐτῶν χωρῶν.

Τὸ πρώτον ἀναφορόμενον ζήτημα εἴναι ὃν οἱ ἀεροναῦται μεθ' ὅσην καὶ ἄν ἔχωσιν ὑπομονήν, θὰ εὑρωσιν ἀνέμους εύνοϊκούς. Τοῦτο δυνάμεθα

νὰ τὸ ἐλπίσωμεν, καθότι ἐπικρατεῖ γενικῶς πρὸς τὸ μέρος τῆς Σπιτζέργης γῆς ρεῦμα νοτίου ἀνέμου, τὸ διοῖον θὰ φέρῃ τοὺς δύο ἔξερευνητὰς μέχρι χωρῶν, ἃς ἀδυνατοῦμεν νὰ προσδιορίσωμεν. Ἐνδέχεται περαιτέρω καὶ ἀνατολικώτερον νὰ συναντήσωσι ρεῦμα νοτιοχντολικόν, διόπειτα τὸ φέρη αὐτοὺς πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν παραλίαν. Ἀληθῶς εἰπεῖν περὶ τούτων δικτελοῦμεν ἐν πλήρῃ ἀγνοίᾳ: ἀλλ' ὅμως τὸ σχέδιον εἴναι λογικόν, εὐνόητον δὲ εἴναι ὅτι σαγηνεύει τοὺς δύο καιρούς, ἀφωνιαμένους ἔξερευνητὰς, πλήρης ἐμπιστοσύνης εἰς τὸν ἑαυτῶν ἀστέρα καὶ ἀπλήστως ποθοῦντες νὰ συνδέσωσι τὸ σύνομά των μὲ μίαν τῶν μεγίστων ἀνακαλύψεων τῶν νεωτέρων χρόνων. Δὲν πρέπει ὅμως ν' ἀποκρύψωμεν ὅτι ἡ ἐκδρομὴ εἴναι λίαν κινδυνώδης καὶ ὅτι εἴναι βεβαίως ἔργον ἀνώτερον τῶν συνήθων χαρακτήρων. Εὔχομεθα ἐγκαρδίως ὅπως οἱ κα. Βεζανσών καὶ Ἐρμίτ ἀγάγωσιν εἰς αἰσιον πέρας τὸ μεγαλεπίθολον αὐτῶν σχέδιον, τὴν ἡμέραν δὲ καὶ ὅτι θὰ ἐγκαταλείπωσι τὸ γαλλικὸν ἐδαφος, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν εὐχῶν πάντων τῶν ἡμετέρων συμπατριωτῶν. Εἴναι ἀρά γε πεπρωμένον ἡ γαλλικὴ σημαία νὰ κυματίσῃ πρώτη ἐπὶ τοῦ Βορείου πόλου!

(Henri de Parville)

X

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Εἰδύλλιον ἐντὸς κιβωτίου. Πρό τινων ἡμερῶν κατεινάσθη ἐκ φορτηγοῦ ἀμάξης τοῦ σιδηροδρομικοῦ συρμοῦ, δόστις ἔφασεν ἐν Βαρκελώνης εἰς Παρισίους, ὡρίωντας κιβωτίον. Μόλις τοῦτο ἐτέθη κατὰ γῆς, ἤγοιξε μόνον τοῦ ὡς μαργικὸν κιβώτιον παραχυθίων καὶ ἔξηλθεν ἐξ αὐτοῦ νεαρά Ἰσπανὶς εἰκοσαετῆς περίπου καὶ νεαρὸς μαυροῦ δεκακοτατῆς τὸ πολύ. Τὸ χαριτωμένον ζεῦγος ὀδηγήθη ἀμέσως εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἀνεκριθῆ. Καὶ οἱ δύο ὥμιλουν ὀλίγιστα γαλλικά, ἔξηλθη δὲ μετὰ δυσκολίας ἐκ τῶν ἀπαντήσεων των ὅτι ἦλθον εἰς Παρισίους, ἵνα εὕωσιν ἐργασίαν ὁ μὲν κύριος ὡς μάγειρος, ἡ δὲ κυρία ὡς βάπτρια. Ἀλλὰ ποιὸς τοὺς ἐφόρτωσε, ποιὸς ἐφρόντισε νὰ κατασκευάσῃ τόσον ἀντετονὴν τὴν διαμόνην κατὰ τὴν πενθήμερον δοσιπορίαν ἐντὸς τοῦ πελαρίου ἐκείνου κιβωτίου, ἐντὸς τοῦ ὅποιου καὶ ἀνέπνεον ἐλεύθερως καὶ προσφόρως ἐποιθεύοντο δύος ἀποφεύγωσιν σίονδήποτε κτύπημα κατὰ τὰς ἀπετομωτάτας μετακινήσεις; Ποιὸς ἐπρομήθευσε καὶ τὰς τροφὰς διὰ τὸ ταξεῖδιον καὶ δλα τὰ γρειώδη μετὰ τόσης μερίμνης; Ποιὸς ἐπί τέλους ἔκαμε τὴν μεγάλην ἐπιγραφὴν «Ἄλικα — εὐθραυστα» ἐπὶ τῶν σανίδων; Ή ἀνάκρισις ἔφασεν εἰς εὐτύχες ἀποτέλεσμα καὶ συνέλαβε δύο ἐργοστασιάρχας παρισινούς, οἵτινες ὥμολόγησαν ἀμέσως ὅτι ἡ τοιαύτη ἐντὸς κιβωτίου ἀποστολὴ τοῦ νεαροῦ ζεύγους ἔγινε συνεπείς στοιχήματος 5000 φράγκων. Ο ἔτερος τῶν ἐργοστασιάρχῶν τούτων ἐν Βαρκελώνῃ διατρίβων συνήτησεν ἡμέραν τιὰ τὸν μαυρὸν καὶ τὴν Ἰσπανίδα κλαίοντας, εἰς τὴν γωνίαν μιᾶς ὁδοῦ.

'Ερωτήσας τὴν αἰτίαν ἔμαθεν ὅτι ζήθελαν ν' ἀποθάνωσι διότι οἱ γονεῖς των δέν τους ὑπάνδρευαν. Συγκινηθεὶς αὐτὸς τότε συνέλαβε τὴν ίδεαν νὰ τοὺς φέρῃ εἰς Παρισίους καὶ ἐστοιχημάτισε μετά τινας φίλους ἐν Βαρκελώνῃ νὰ τοὺς ἀποστείλῃ ὡς ἐμπόρευμα. Προσεφέρθη δὲ νὰ πληρώσῃ τὸν ναῦλον ἐκ Βαρκελώνης εἰς Παρισίους σπῶς ἀφεθῶσιν ὅντος ἐλεύθεροι. 'Αλλ' ὁ ἀστυνόμος ἀπήντησεν ὅτι οἱ μὲν δύο ἐρωτόληπτοι εἴναι ἐλεύθεροι, θὰ κρατηθῆ δὲ αὐτοὶ ὁ ἐργοστασιάρχης κατηγορούμενος ἐπὶ ἀπάτη κατὰ τὴν Ἐταιρίας τῶν Σιδηροδρόμων.

Αναζήτησις κληρονόμου. Τὰ ἀπανταχοῦ τῆς ὑφηλίου ἀγγικὰ προξενεῖα διετάγθησαν νὰ ἐνεργήσωσι δραστηρίας πρὸς ἀνέρευσιν τῆς Μίστρες Γρόλλ τὸ γένος Κούπερ, κληρονόμου τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων φράγκων. Η γυνὴ αὐτῆς νυμφευθεῖσα πρὸ ἐτῶν ἔζησεν ἐπειτα κιβωτισμένη ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς ἐν Λονδίνῳ μεχρι τοῦ 1869. Μή δυναμένη δὲπ' πλέον, νὰ συντηρηθῇ ἐκ τῶν πενιχρῶν πόρων τῆς εἰρής θέσιν παιδιαγωγοῦ εἰς τὸ Ρωσίαν καὶ ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀγγλίας. Εκτὸτε τὰ ἰγνη τῆς ἔχθησαν. 'Αν δὲν εὑρεθῇ τωρα εἴτε αὐτὴ εἴτε ἀπόγονοί της, τὰ τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίας ἀτίνα κληρονόμου επαρά τοῦ ἀδελφοῦ της θὰ περιέλθωσιν εἰς τὰ ἀγαθοεργά καταστήματα τοῦ Λονδίνου.

Ιστορία ύπηρετου. Μεταξὺ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Βίσμαρκ εὑρίσκεται καὶ τις τοῦ ὅποιου η ἱστορία ἔχει ώς ἔξις: Κατὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον τοῦ 1870, ὁ Βίσμαρκ ἐπιστρέψαντος ἐπέστρεψεν τινα εἰς τὸ κατάλυμά του ἐν τῷ στραταρχείῳ τοῦ Μῶ γῆκουσε τοὺς κλαυθμῆρισμούς βρέφους τὸ ὅποιον γυνὴ τις εἶχεν ἀποθέσῃ ἐπὶ

ΧΩΡΙΚΟΙ ΤΗΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

[Ἐκ φωτογραφίῶν]

τῆς κλίνης του. Εἶδε δὲ κεντημένας ἐπὶ τῶν σπαζάνων του τὰς ἔξης λέξεις : « Ό σύζυγός μου ἐφονεύθη εἰς τὸ Σεδάν. Στεροῦμαι ἅρτου. Ή ἀπελπισία μὲ βίσσους οὐ νὰ χωρισθῶ ἀπὸ τὸ τέκνον μου. Ἐβαπτίσθη καὶ φέρετο ὁ σύνομος Βικέντιος ». Ταῦτα συνέβαινον τὴν 16 ἑβρίου 1870. Ο Βίσμαρκ ἀνέφερε τὸ γεγονός εἰς τὸν Βασιλέα. « Μεγαλειότατε, εἴπεν, ἴδου ἐγὼ κληρονόμος βρέφους. Καὶ ὁ Γουλιέλμος ἀπεκρίθη : « Εν καιρῷ πολέμου πρέπει νὰ λαμβάνῃ τις πᾶν τὸ τυχόν ἔστω καὶ βρέφος ». Ο Βικέντιος ἐστάλη εἰς Βερολίνον καὶ ἀνετράψῃ διπάνη τοῦ Βίσμαρκ. Ή δὲ μήτηρ ἡ ἀποθέσασα τὸ τέκνον της ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ πρίγκιπος ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ μεγάρῳ τοῦ Μώ, οὐδέποτε ἔγνώσθη.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Καλλιτεχνικά. Ο σύλλογος τῶν Βερολιναίων καλλιτεχνῶν ἀπεφάσισε νὰ ἑορτάσῃ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος 1891 τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἰδρύσεως του διὰ διεθνοῦς καλλιτεχνικῆς ἐκδόσεως γενησομένης ἐν Βερολίνῳ ἡ διάρκεια τῆς ὥποις ἔσται ἀπὸ 1 μαΐου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου. Η αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου παρεκλήθη ν' ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν ψήλην αὐτῆς προστασίαν τὴν ἔκθεσιν, ἡ δὲ πόλις τοῦ Βερολίνου ἐψήφισεν ὑπέρ ταύτης 25,000 μαρκῶν.

— Τὸ Γερμανικὸν Μουσεῖον τῆς Νυρεμβέργης ἡγόρασε εἰς ἓιδιωτικῆς πινακοθήκης, μεγίστης ἀξίας εἰκόνων, ἐργον νεανικῶν τοῦ μεγάλου Ἡ' θέμαρχον.

— Τὸ πρωτὸν νῦν απὸ τοῦ θυνάτου τοῦ πρίγκιπος Τρόδολφου ἡ χήρα αὐτοῦ Στεφανία προήρευε τοῦ συμβουλίου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὥποιος ἐκδίδεται τὸ μέγα ἐργον : Ή Αὔτη τρούγγαρία διά λόγων καὶ εἰκόνων. Ἀπεφασίσθη δὲ ἐν αὐτῷ ἡ ἔξακολούθησις τῆς ἐκδόσεως.

Θεατρικά. Ο διάσημος σκανδιναύος ποιητής Ἐρρίκος "Ιθεν" ἐπεράτωσε νέον δραμά του, τὸ ὥποιον ἐκδίδεται προσεγών. Μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲ ἐκδίδονται συγχρόνως μεταφράσεις εἰς γαλλικήν, ἀγγλικήν καὶ γερμανικήν γλώσσαν.

— «Τὸ δνειρόν» μελόδραμα τοῦ μελοποιοῦ Βρυνών, τοῦ ὥποιος ἡ ύπόθεσις ἐλήφθη ἐκ τοῦ ὄμωνύμου μυθιστορήματος τοῦ Ζολᾶ, θὰ παρασταθῇ προσεχῶς ἐν τῷ παρι-

σινῷ θεάτρῳ τοῦ Κωμικοῦ Μελοδράματος. Ή μουσικὴ αὐτοῦ λέγεται ὅτι ἔχει πολλὴν ἀξίαν καὶ πρωτοτυπίαν, εἶναι δὲ καὶ ἱδιόρρυθμον τὸ ἔργον κατὰ τοῦτο, ὅτι δὲν ἔχει χοροὺς πλήν ἐνός χοροῦ γυναικῶν ψάλλοντος ἐκ τῶν παρασκηνίων.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἐκπληκτικὸν ἔνεις ἀληθεῖς τὸ ταξίδιον ὃπερ πε εζῆ ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ ἐπ' ἐσχάτων ὁ Ρώσος πεζοδρόμος Βαλαβούκας. Αναγωρήσας τὴν 3]15 Νοεμβρίου ἐκ Κιέβου θὰ διέλθῃ τὴν Χερσόνησον τοῦ Αἴμου μέχρι τοῦ "Αγίου" Ορούς, θὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν, Περσόλυμα, θὰ διατρέξῃ παραλίας τὴν Συρίαν καὶ τὴν Αφρικήν μέχρι τοῦ Μαρόκου, διόπθεν θὰ διαπεραιωθῇ εἰς τὴν Ισπανίαν καὶ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Κιέβον, διερχόμενος διὰ Γαλλίας καὶ Γερμανίας. "Αν δὲν παρουσιασθῇ ἀπρόσπτον τι, ο Βαλαβούκας θὰ διαμέση ὑπὲρ τῆς πεζοπορείας ταύτης τριάκοντα και ἐπτὰ μῆνας. Ο Ρώσος πεζοπόρος εἶναι ἡλικίας 30 περίπου ἐτῶν, ἔξετέλεσε δὲ μέχρι τοῦδε πεζοπορείας 12,500 χιλιομέτρων ἐν δλῶ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Μεταξύ συζύγων. "Ελα, καῦμένε, πήγαινε νὰ μοῦ πάργις ἀπ' τὰ ἐμπορικὰ τῆς καρδέλλαις ποῦ μου χρειάζονται.—Τί λές; μ' αὐτὸν τὸν καιρό; δέν βλέπεις πῶς βρέχει;—Ἐσύ δὲν μούλεγες πῶς γιὰ χατήρι μου πέφτεις 'στη φωτιά; —Σ τὴ φωτιά ναι, μὰ ὅχι 'στη λάσπη.

"Αλλή σκηνή. Ε κ εἰ νη (δργίλη) : — Πώς; εἰνε ἡ ἑορτή μου σήμερα καὶ ἔρχεσαι μὲ ἀδεια χέρια; Ε κ ε ἵνως (γλυκύτατα); — Ναι! γιὰ νὰ σὲ σφίξω καλήτερα εἰς τὰ στήθη μου.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Σχεδὸν πάντοτε ὁ βίος; τοῦ ἀνθρώπου γίνεται: εὐάρεστος πρὸς βλάβην καὶ ζημιάν τῆς εύτυχίας του.

*

Εἰνε εύκολωτερον νὰ κάμη τὸ καλὸν ὁ πλούσιος παρὰ νὰ μὴν κάμη τὸ κακὸν ὁ πτωχός.

*

Τὰ χρέη ὅσα πληρώνεις ἀφίουν τρύπας, τὰ χρέη ὅσα δὲν πληρώνεις ἀφίουν κηλίδες.